

БИОМЕХАНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАКІСТКОВОГО ОСТЕО-СИНТЕЗУ ПРИ ПЕРЕЛОМАХ ВЕЛИКОГОМІЛКОВОЇ КІСТКИ

Шидловський М.С.¹, Анкін М.Л.², Анкін Л. М.², Сатишев М.М.²

¹Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут", ММІ, кафедра ДММ та ОМ,

²Національна медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика

Незважаючи на значну кількість консервативних і оперативних методик, удосконалення лікування діафізарних переломів кісток гомілки залишається актуальною проблемою. Окрім досліджень клінічних характеристик нових способів фіксації переломів, вважаємо суттєво важливим проводити їх механічні випробування з метою визначення жорсткості з'єднання уламків.

Мета досліджень: вивчення основних характеристик систем накісткової фіксації переломів великогомілкових кісток (ВГК) прямими широкими пластинами з мінімальним контактом (ПМК) та прямими широкими пластинами з кутовою стабільністю (ПКС) при різних гвинтових компоновках.

Матеріали та методи. Дослідження проводили на препаратах ВГК людини, що померли з причин, не пов'язаних з патологією кісток нижньої кінцівки. Моделювали складний перелом шляхом розпилу діафіза ВГК в середній третині з утворенням діастазу між уламками 10 мм, що виключало контакт між ними. Деформації непошкоджених кісток та систем "кісткові уламки – фіксуючі пластини" виміряли за допомогою випробувальної машини системи TIRA-test.

Фіксацію перелому проводили ПМК та ПКС з 10 отворами, що кріпились до кісток гвинтами. В залежності від компоновок гвинтів препарати

були розподілені на 4 групи:

1 та 2 групи - ПМК з 6 та 8 великими кортикальними гвинтами по 3 та 4 гвинта у кожний уламок /надалі ПМК(3) та ПМК(4)/;

3 та 4 групи - ПКС з 6 та 8 бікортикальними блокувальними гвинтами по 3 та 4 гвинта у кожний уламок /надалі ПКС(3) та ПКС(4)/.

Всі препарати випробували при стискаючих, згинальних та крутильних навантаженнях та проводили запис діаграм деформування та фото-реєстрацію переміщень реперних елементів для визначення зміщення уламків перелому та реєстрували накопичення деформацій при циклічних навантаженнях.

Результати. Усереднені дані жорсткостей систем з різними гвинтовими компоновками представлені в таблиці.

Препарат	Жорсткість з'єднання уламків		
	Стиск (Н/мм)	Згин (Н/мм)	Кручення (Н·мм/град)
ПМК (3)	502,82	143,08	3846,68
ПМК (4)	702,05	337,57	5162,82
ПКС (3)	1736,5	472,7	5312,28
ПКС (4)	1903,6	538,97	5575,11

Випробування показали, що жорсткість фіксації ПКС є найбільша при 3-х та 4-х гвинтових кріпленнях. Системи фіксовані ПМК(4) виявились більш стійкими до стискаючих, згинальних та крутильних навантажень, ніж при застосуванні 3-х гвинтів.

Встановлено, що найбільша швидкість накопичення залишкових (затриманих) деформацій спостерігається в системах ПМК(3) при всіх видах навантажень.

Висновки. Встановлена очевидна перевага систем фіксації ПКС при дії всіх видів навантажень при короткочасному та довготривалому деформуваннях.